

„Umění nenapodobí viditelné, ale činí viditelným“

Paul Klee: Tvůrčí vyznání, 1918

Výstava Vladimíra Vašíčka není souhrnná — jinak bychom mohli sledovat, jak linie maliřova vývoje míří k onomu pronikavému pohledu Paula Klee. Ve vystaveném souboru jsou práce posledních pěti let — dosavadní výsledky. Předcházející vývoj je jen stručně naznačen řadou akvarelů, kvaší a monotypů, a několika obrazy.

Vladimír Vašíček absolvoval ve válečných letech školu umění v Gottwaldově, tehdy jedinou svého druhu u nás, svěřenou povolaným rukám profesorů Makovského, Boučka, Fuchse, Kutala, Wiesnera a dalších. Teprve v r. 1945 mohl Vladimír Vašíček pokračovat ve studiu na pražské Akademii výtvarných umění. Nejdříve u prof. Nechleby, kde zvládal hlavně plastickou modelaci a později u prof. Želibského — tam se mu otvírala cesta k volnějším vlastním výrazům. V tomto prvním období zhruba deseti let po osvobození, byl hlavním motivem tvorby Vladimíra Vašíčka kraj, z něhož vyšel — okolí Kyjova, Svatobořice — jižní Morava, jejíž příznačnou barevnost i atmosféru hluboce prožíval. Nemohl se proto spokojit pouhým přepisem. Zdůrazňoval své vztahy ke krajině a jejím lidem i vlastnostem, které ho zaujaly, nadsazoval v barvě i tvaru, dramatizoval energickým zpracováním barevného nánosu. Začátek padesátých let nebyl však nakloněn podobným výbojům. Vladimír Vašíček odešel z veřejného uměleckého života a soustředěně se zaměřil na hledání vlastního, hluboce založeného pojetí tvorby, na hledání vlastního výrazu. Začal se dobývat pod povrch věcí; poučen kubismem viděl je několika pohledy současně, v různých souvislostech, vyjadřoval se ve zjednodušených plošných zkratkách. Studoval zákonitosti hmoty a pohybu a snažil se je výtvarně znázornit. Z obrazů tohoto období malířovy práce doslova číší síla a radost ze zápasu a z objevování stále hlubších vrstev vnímání světa. Podobné tendence, zároveň se zachováním prvků figurativní malby, jsou patrné i v několika vystavených obrazech z pozdější doby. (Žena s kohoutem, Žena v zahradě, Modrý akt.) V druhé polovině padesátých let se začalo výtvarné umění uvolňovat z jednostranných názorů a brněnská výstava Vladimíra Vašíčka v roce 1957 ukázala, jak nečekanou vdálenost urazilo jeho dílo pod povrchem oficiálního výtvarného dění.

Vývoj však pokračoval dál. Pohled malíře pronikal stále důsledněji k vnitřnímu řádu věcí a stále více pomíjel podrobnosti jejich povrchu. V roce 1960 se objevily v díle Vladimíra Vašíčka nefigurativní kompozice a postupně převládají, jak ukazuje vystavený soubor. Malíř dosahuje nyní vrcholného zobečnění svých poznatků — přitom však pevně a vědomě tkví ve skutečnosti a současnosti, sleduje její vnitřní dění s neuvěřitelnou přesností a jistotou. Vyjadřuje ve svých obrazech složité pochody a proměny, magnetická pole doteků a vztahů, vznikání a pohyb hmoty i myšlenky. Místo zářivých barev se objevují nečetné tlumené tóny a obrazy ovládá členitá struktura silně barevné vrstvy.

Obrazy Vladimíra Vašíčka kladou na diváka vysoké nároky. Je třeba si uvědomovat zákony hmoty a pohybu samy o sobě, abychom je mohli pochopit — ostatně mnohem intenzivněji — ve výtvarném přepisu. Dotknout se nejhořejších výhonů současného myšlení, stačit své době, není lehké. Pro malíře ani pro diváka.

Z. ČEPELÁKOVÁ

SEZNAM VYSTAVENÝCH PRACÍ

OLEJE

1	Žena s kohoutem — 1959	17	Rozvoj - žlutý akord — 1964
2	Dynamické prostředí — 1960	18	Východ — 1964
3	Hnědý obraz — 1961	19	Dálka — 1964
4	Modrý obraz — 1961	20	Orosená — 1964
5	Žena v zahradě — 1961	21	Chladno — 1964
6	Modrý akt — 1962	22	Analýza — 1964
8	Neklid — 1962	23	Probuzený prostor — 1964
7	Žlutý obraz — 1962	24	Styky — 1965
9	Podzimní vegetace — 1962	25	Vnitřní obraz II — 1965
10	Suchá vegetace — 1962	26	Vnitřní obraz III — 1965
11	Studie — 1962	27	Vlivy složení — 1965
12	Cirkulace světelných forem — 1963	28	Všemi směry — 1965
13	Cirkulace a pulsování — 1963	29	Protisměr — 1965
14	Cirkulace s červeným akcentem — 1963	30	Dvě dimenze — 1965
15	Paměti — 1964	31	Cestou do města A. — 1965
16	Produkce — 1964		

32—45 Akvarely, kvaše, monotypy z růz. let

VLADIMÍR VAŠÍČEK

narozen 1919

Studium: škola umění v Gottwaldově, Akademie výtvarných umění v Praze

Samostatné výstavy: Kyjov - 1949, Brno - 1957, Praha - 1958, Uherské Hradiště, Brno - 1959, Hodonín - 1960, Trutnov, Vsetín - 1962, Praha - 1963, Kyjov, Hodonín, Uherské Hradiště, Bratislava, Praha - 1965.

Účast: na všech výstavách SČVU v Brně, na VII. bienale v Sao Paolo v Brazílii - 1963, na výstavě grafiky v Krakově v Polsku - 1964.